

Τὸ κατάλαβε, ἀπεν ἡ Μαρκέζα, δὲν τοῖς δίδομεν αἴδειαν νὰ ἔμβαν ἔως μέσα εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Δίνης μας, καὶ νὰ ἀνακατωνῆν μὲ τὰς Πλανήτας μας, ἀλλὰ τὰς δεχόμενα κανὼς ὁ Βασιλεὺς τῆς Τερκίας δέχεται τὰς πρέσβεις ὅπερεν πρὸς αὐτὸν τὰ ἄλλα βασίλεια, ὁ ὅποιος δὲν τοῖς κάμνει τὴν τιμὴν νὰ τὰς κατοικίσῃ μέσα εἰς τὴν Κωνσαντινόπολιν, ἀλλὰ τὰς βάλει εἰς ἓνα προάσπειον τῆς πόλεως. Ήμεῖς ἔχομεν ἀκόμι κοινὸν μὲ τὰς Τέρκιες, τὴν ἀπεκρίθην, καὶ τέτο, ὅτι δέχονται πρέσβεις χωρὶς νὰ ζέλουν, κανὼς καὶ ἡμεῖς δὲν ζέλομεν παντελῶς κανένα ἀπὸ τὰς Πλανήτας μας εἰς τὰς πλησίου κόσμους.

Ἄπ' ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα κάμνωντας τινὰς κρίσιν, ἀπεν ἡ Μαρκέζα, εὑρίσκει ὅτι ἀμενία πολλὰ ὑπερήφανοι. Ως τόσου ἐγὼ δὲν ίξεύρω ἀκόμι πολλὰ

καλά,

Ε.Ν.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καλὰ τί πρέπει νὰ ξοχασθῶ. Εἴπαδη
καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι Πλανῆται μὲ ταῖς ἀ-
ραις των, καὶ μὲ τὰ γένεια των ἔχουν ἔ-
να σχῆμα πολλὰ φοβερισικὸν, καὶ θως
μᾶς τὰς σέλλουν διὰ νὰ μᾶς καταφρούγ-
σει, εἰς καιρὸν ὅπερ οἱ ἐδικοί μας Πλανῆ-
ται μὴν ὄντες κατασκευασμένοι κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον, δὲν ἡσελαν ἥσθαι
ἐπιτήδειοι νὰ φανῇ φοβεροὶ διὰ νὰ τὰς
φοβηθῶν ὅταν ἡσελαν ὑπάγῃ ἀς τὰς
ἄλλας κόσμους.

Ai οὐραὶ καὶ τὰ γένεια, τὴν ἀπειρό-
νην, εἶναι μόνον ἀπλάζεται φαινόμενα
καὶ δὲν διαφέρειν παντελῶς κατ' ὅδεν οἱ
ξένοι Πλανῆται ἀπὸ τὰς ἐδικάς μας, ἐμ-
βαίνοντες ὅμως ἀς τὴν Δίνην μας πέρινεν
τὴν Οὐρὰν, ἢ τὰ γένεια ἀπὸ εἶναι κά-
ποιον ἄδος φωτοχυσίας ὅπερ προσδέχον-
ται ἀπὸ τὸν Ήλιον, τὸ ὅποιον μεταξὺ^ά
ἀς ἡμᾶς ἀκόμι δὲν ἐξηγήσῃ ἀκριβῶς,

έμεντα ὅμως πληροφορημένοι ὅτι ὅπως
δήποτε γίνεται αὐτὸ τὸ φαινόμενον, δὲν
πρόκειται λόγος περὶ ἄλιγ τινος αἰτίας,
εἴμη περὶ ἐνὸς εἷδος φωτοχυσίας, τὸ ὅ-
τοῖον θέλει τὸ ἐπινόησι, καὶ ἐξηγήσαι
ἀκριβῶς ὅταν ἡμπορέσθε. (έ) Πολλὰ
ἀγαπᾶσα λοιπὸν, μὲντε, νὰ ἐπήγαι-
νε καὶ ὁ Κρόνος μας ἐς καμιάν ἄλιγ
Δίνην, νὰ πάρῃ μίαν Οὐρανοῦ, ἢ γένειχ διὰ
νὰ προξενήσῃ ἐκεῖ φρίκην, καὶ ἐπειτα ἀ-
φίνωντας αὐτὴν τὴν φρικώδη συνοδίαν νὰ
ἐπιερέψῃ, καὶ νὰ καταταχθῇ πάλιν ἐ-
δὼ μαζὶ μὲ τὰς λοιπὰς Πλανήτας ἐπα-
ναλαμβάνωντας τὸ συμπέσμένον τῷ ὑ-
πέργημα. Καλύτερον εἶναι δι' αὐτὸν,
τὴν ἀπεκρίσην, γὰρ μὴν εὔγη παντελῶς
ἀπὸ τὴν Δίνην μας. Διατί, σᾶς τίπα
τὴν σύγκρουσιν ὅπῃ γίνεται ἐς τὸ μέρος
ἐκεῖ ὅπῃ δύω Δίναι προσωθῆνται καὶ ἀ-
πωθῆνται πρὸς ἄλιγλας. Οὐδεν μοιίω
ὅτι ἐκεῖ ἐς αὐτὴν τὴν δίοδον, ἔνας δυ-

ευχὴς Πλανήτης πολλὰ σκληρὰ καταδλιβεται, καὶ ἐπομένως οἱ κάτοικοι τε δὲν μὲ φαίνεται νὰ περνῶν καλύτερα, καὶ ἀγκαλὰ ἡμᾶς νομίζομεν ὅτι ἡμᾶς εἴμενα δυσυχῆς ὅταν μᾶς φανῇ κανένας Κομήτης, σᾶς πλήροφορῶ ὅμως ὅτι αὐτὸς δὲν αἰδλιός Κομήτης εἶναι πολλὰ δυσυχῆς. Δὲν τὸ πιστεύω ποσῷς, εἴπεν ἡ Μαρκέζα, δικτί αὐτὸς μᾶς φέρει ὄλες τὰ τὰς κατοίκες πολλὰ καλὰ ὑγιεῖς. Οὐδεν κανένας ἄλλο πρᾶγμα δὲν εἶναι τόσον ἡδονικὸν, καὶ νόσιμον, ὥσταν τὸ νὰ ἀλάζῃ τινὰς Δίνην μὲ τοιχτον τρόπον. Ήμᾶς ὅμως δὲν εὑγαίνομεν ποτὲ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐδικήν μας, περνῶμεν μίαν ζωὴν πολλὰ πληκτικὴν, καὶ μελαγχολικήν. Αὐστως λοιπὸν οἱ κάτοικοι ἐνὸς Κομήτες ἔχουν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ προγνωρίζουν τὸν καιρὸν δὲν μέλαι νὰ γίνῃ ἡ εσοδός των εἰς τὸν ἐδικόν μας κόσμον, ἐκεῖνοι δὲν εἴρουν εἴρουν εἴρουν καὶ ἀλ-

λοτε αὐτὸ τὸ ταξίδι, λέγεν εἰς τὰς ἄλλας προτήτερα ἐκάνο ὅπε μέλαι νῷ ἴδεν εἰς αὐτὸν, λόγῳ χάριν τοῖς λέγεν, ὅτι ἔχετε νὰ ἴδητε κατὰ πρῶτου ἐναὶ Πλανήτην ὅπῃ ἔχει ἐναὶ μεγάλου δακτύλιου περὶ αὐτὸν, ὅμιλεντες Ἰσως περὶ τῇ Κρόνῳ μας. Εἴπατα ἔχετε νὰ ἴδητε ἐναὶ ἄλλου Πλανήτην ὅπῃ ἔχει τέσσαρας ἄλλας μικρὰς οἱ ὅποι τὸν ἀκολουθεῖν. Ισως μάλιστα νὰ εἶναι καὶ σὺνδρωποι διωρισμένοι διὰ νὰ παρατηρεῖν τὴν ὥραν ὅπῃ ἔμβασιν μέσα εἰς τὸν κόσμον μας, καὶ νὰ φωνάζειν εὐνόης ὅπῃ ἔμβασιν ΝΕ'ΟΣ ΉΛΙΟΣ, ΝΕ'ΟΣ ΉΛΙΟΣ, ὡσὰν ἐκάνετε τὰς ναύτας ὅπε φωνάζειν Γῆ, Γῆ.

Δεῦ πρέπει λοιπὸν νὰ ξοχάζωμαι πλέον, τὴν ἄπα, διὰ νὰ σᾶς κάμω νὰ λυπηθῆτε τὰς κατοίκις εὑὸς Κομήτε, ἐλπίζω ὅμως τέλαχιστον ὅτι ἔχετε νὰ κλαύσετε ἐκάνετες ὅπῃ ζῆν εἰς καμμίαν

Δίνην, τῆς ὄποιας ὁ Ήλιος ἀποσβύνεται, καὶ ὄπε μένυν καταβυθισμένοι εἰς μίαν υὔκτα αἰώνιον. Τι! ἐφώναξεν ἡ Μαρκέζα, Ήλιοι σβύνε! ναΐσκε, τὴν ἀπεκρίθη, ἀναμφιβόλως. Οἱ παλαιοὶ ἔδαιν εἴς τὸν Οὐρανὸν Αὐτλανῆ Αἵρε, τὰ ὄποῖα ἡμεῖς δὲν τὰ βλέπομεν πλέον. ΟὭεν αὐτοὶ οἱ Ήλιοι ἔχασαν τὸ φῶς των. Μεγάλη βέβαια, καὶ ἀπαρηγόρητος θλιψίς εἰς ὅλην ἐκέίνην τὴν Δίνην. Φρικώδης καὶ θλιβερὰ ἐρήμωσις εἰς ὅλουν ἐκάινου τὸν κόσμον. Θάνατος γενικὸς καὶ ἀφευκτος εἰς ὅλες ἐκέίνες τὰς Πλανήτας, ἐπαδή καὶ τί ἔχεν νὰ κάμεν χωρὶς Ήλιου; αὐτὴ ἡ ίδεα εἶναι θαυμάσιμος, εἶπεν ἡ Μαρκέζα. Δὲν ἥτου τρόπος νά μοι τὴν ἀποκρύψῃς; θέλω σᾶς ἀπῇ λοιπὸν αὖ θέλετε, τὴν ἀπεκρίθη, ἐκάινο ὄπε λέγεν πολλὰ ἀξιόλογοι, καὶ ἐμπερῷ αὖθιστοι, ὅτι τὰ Αὐτλανῆ Αἵρε ὄπε ἔχα-

Θησαν δὲν ἔναι διὰ τέτο καὶ ἐσβυσμένα, ἀλλ' ὅτι αὐτὰ ἔναι Ήλιοι μόνου ἐξ ἡμισάχες, δηλαδὴ ὅτι ἔχεν τὸ ἡμισυ μέρος σκοτεινὸν, καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ φωτεινὸν, καὶ ἐπειδὴ περιερέφονται αὐτοὶ περὶ αὐτὰς δηλαδὴ περὶ τὸν ίδιον τες αἴξονα, ποτὲ μὲν παραεγήνεν ἃς ἡμᾶς τὸ φωτεινὸν ἡμισυ μέρος των, ποτὲ δὲ τὸ σκοτεινὸν, καὶ τότε δὲν τὰς βλέπομεν πλέον. Κατὰ τὰ φαινόμενα δὲ ὅλα καὶ ἡ πέμπτη Σελήνη τῷ Κρόνῳ ἔναι τοιαύτη, ἐπειδὴ καὶ ἃς τὸ διάσημα ἐνὸς μέρες τῆς περιόδου της χάνεται ὅλως ἐξ ὅλοκλήρω απὸ τὴν ὅρασίν μας, καὶ τέτο δὲν συμβαίνει κανὸς ὁ, τι ἔναι τότε πλέον μεμακρυσμένη απὸ τὴν Γῆν, ἀλλ' ἐκ τένυαντίς ἔναι μάλιστα πολλάκις πληγιεσέρα πρὸς τὴν Γῆν ὅταν δὲν φαίνεται, ἀπὸ ὅσου ἔναι ἄλλοτε ὅπῃ φαίνεται· καὶ ἀγριαλὰ αὐτῇ ἡ Σελήνη ἔναι Πλανήτης, απὸ τὴν ὅποιαν

φυσικῶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ εὕγῃ συμπέρασμα διὰ ἔνα Ήλιον, μὲν ὅλου τῆτο πολλὰ καλὰ ἡμπορεῖ τινάς νὰ ίδεαντῇ ἔνα Ήλιον σκεπασμένον ἐν μέρει ἀπὸ κηλίδας, αἱ ὅποιαι εἶναι σάσιμοι καὶ ἀμετάπρεπτοι, ἀντὶς ὅπερ ἐδικός μας Ήλιος ἔχει κηλίδας ἀξάτες καὶ προσωρινάς. Εἶναι ἐγὼ ἀποδέχομαι καλήτερα, διὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσω, αὐτὴν τὴν δέξαιν, ἢ ὅποια εἶναι πλέον ἥδουκή ἀπὸ τὴν αἰλῆν, δὲν ἡμπορεῖ ὅμως νὰ τὴν ἀποδεχθῆναι ἐν γένει, ἡμὴ μόνον χετικῶς ὡς πρὸς μερικὰ Αἴγαρα, τὰς ὅποιας ἔχουν τεταγμένας καιρὸς διὰ νὰ φαίνωνται, καὶ νὰ ἀφανίζωνται, κανθῶς καὶ ἀρχισαν νὰ τὸ καταλαμβάνουν. Εἰδὲ μὴ ἀλλοιῶς, οἱ ἡμιήλιοι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν. Μὰ τις ἔχομεν νὰ επῶμεν διὰ τὰ Αἴγαρα ὅπερ ἀφανίζονται, καὶ δὲν φαίνονται πλέον ὕσερον ἀπὸ τὸν τεταγμένον καιρὸν, ἐς τὸ διάσημα

τῇ ὁποίᾳ ἀφεύκτως ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ τὴν περὶ τὸν ἄξονά των περιστροφῆς; ἐγὼ σᾶς **σοχάζομαι πολλὰ δικαίου, ωςε διπλόνεν ἐλπίζω νὰ μὲ βιάσετε νὰ υποδέσω,** ὅτι εἶναι καὶ αὐτὰ **ήμιῆλιοι.** Μ' ὅλου τοῦτο ἐγὼ, θέλω **βάλη ἀκόμι ὅλα με τὰ δυνατὰ διὰ νὰ σᾶς κάμω καὶ κατὰ τοῦτο χάριν.** Αὐτοὶ οἱ Ήλιοι δὲν θέλει ἔσβυσαν, ἀλλὰ θέλει κατεβυθίσασκον μόνον εἰς τὸ ἀόρατον καὶ ἀπειρον βάθος τῷ Οὐρανῷ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἡμπορεῦμεν πλέον νὰ τὰς ἴδωμεν. Οὐδεν κατ' αὐτὸν τὸν λόγον ὅλη των ἡ Δίης ἀφεύκτως πρέπει νὰ ἡκολάθησε τὸν Ήλιόν της, καὶ λοιπὸν ὅλοι εἶναι ἥκαλά. Καὶ ναὶ μὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ περισσότερα Αἴπλανη Αἴσρα δὲν ἔχειν αὐτὴν τὴν κίνησιν, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἀπομακρύνειν ἀπὸ ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ εἰς αἴλις καιρὸς ἔπρεπε νὰ πλησιάζει, καὶ ἐπομένως ἀνάγκη

ἡτού

Ε. Δάσκαλος
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἥτοι νὰ τὰ βλέπωμεν πότε μεγαλύτερα, καὶ πότε μικρότερα, τὸ ὅποῖον βλέπομεν ὅτι δὲν συμβαίνει. Ήμᾶς ὅμως ἡμπορεῦμεν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι μόνου μερικαὶ μικραὶ Δῖναι, πλέον ἐλαφραὶ, καὶ πλέον εὐκίνητοι, αἱ ὅποῖαι γλυκοῦ τρόπου τιναὶ μεταξὺ ἐις τὰς ἄλλας, καὶ κάμινον μερικὲς γύρης, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὅποιων ἐπιειρέφυν πάλιν, ἐις καιρὸν ὅπῃ ἐν γένει καὶ περισσότεραι Δῖναι μένονται μετακίνητοι, καὶ ἀμετασάλευτοι. Μὰ ἵδε μία ἄλλη πολλὰ παράδοξος καὶ ἀνέλπιζος δυσυχία. Εἶναι Α' πλανῆ Α' γρα, τὰ ὅποῖα παρισάμενα φαίνονται ἐις ἡμᾶς, καὶ καταδαπανῶν πάρο πολὺν καιρὸν ἐις τὸ νὰ μὴν κάμινον ἄλλο, παρὰ μόνον νὰ φαίνωνται, καὶ νὰ κρύπτωνται, καὶ τέλος πάντων κρύπτονται, χάνονται, καὶ ἀφανίζονται διαπάντα ἐξ ὅλοκλήρω. Ονειρεῖν ἐν ᾧτοι ἡμιήλιοι ἔπειτε νὰ φαί-

υωνται εἰς καιρὸς τεταγμένας, καὶ ὡρισμένας· ἀν τον πάλιν Ήλιοι ὅπε
νὰ καταβυθίζωνται εἰς τὰ βάθη τῆς Οὐρανῆς, ἐπεπτε νὰ κρυφνῆν μίκν καὶ μόνην φρεσκῶν, διὰ νὰ μὴ φανῆν πόλὺν καιρόν. Πάρετε λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν κέρας μὲ γενναιοψυχίαν, ἐπειδὴ καὶ αφεύκτως πρέπει αὐτὰ τὰ Αἴρα νὰ εἶναι Ήλιοι, οἱ ὅποιοι σκοτεινάζουν τόσον πόλυ, ὥσε παύνταν ἀπὸ τῆς νὰ εἶναι ὄρατοι εἰς τὰ μάτια μας, ἐπομένως ἀνάπτυν πάλιν, καὶ τέλος πάντων ἀποσβύνονται ἐξ ὁλοκλήρως (ς'). Καὶ πῶς ἡμπορεῖ ἔνας Ήλιος νὰ σκοτεινάσῃ, καὶ νὰ ἀποσβυθῇ; ἐπεν ἡ Μαρκέζα, ἔνας Ήλιος ὅπε εἶναι αὐτὸς κανὸς ἐκείνον μία πηγὴ φωτός; Τὸ πλέον εὔκολον τῆς κόσμου κατὰ τὸν Καρτέσιον, τὴν ἀπειρίθην. Αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑποθέτει, ὅτι αἱ κηλιδες τῆς Ήλίας μας ἔσαι ἡ ἀφροὶ, ἡ ὁμίχλαι, ἡμπορεῦν νὰ

παχυνθέν, νὰ πυκνωθέν, νὰ ἐνωθέν
 πολλαὶ μαζὴ, νὰ συμπεριπλεχθέν μίση
 μὲ τὴν ἄλην, καὶ ἐπομένως νὰ καταγ-
 τήσῃ ἔως τὸν καὶ χηματίσῃ περὶ τὸν
 Ἡλιού μίαν τζίπα, ἥ ὅποια αὐξάνεσσι
 ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ ὑπερμεγαλυνθῇ,
 καὶ ἔτσι πάγια σὸν καλὸν ὁ Ἡλιος, ἀ-
 δὲ καὶ εἶναι ὁ Ἡλιος ἐν πῦρ προσπε-
 φυκὸς ἃς μίαν ὕλην σερεὰν ἥ ὅποια τὸ
 τρέφει, ἡμᾶς πάλιν δὲν εἶμενα καλή-
 τερα, διατὶ αὐτὴ ἥ σερεὰ ὕλη θέλει
 καταδαπανηθῆ. μάλισσα λέγειν, ὅτε
 πολλὰ ὄλιγου ἔλειψε νὰ τὴν πάνω-
 μεν, καὶ μόλις τὴν ἐγλυτώσαμεν, ἐ-
 πιδὴ καὶ ὁ Ἡλιός μας ἦτον χεδὸν
 χρόνις ὅλοι λήρες πολλὰ ὠχρὸς, κα-
 θὼς ἦτον, λόγια χάριν, τὸν ἐφεξῆς
 χρόνου τῷ θανάτῳ τῷ Καίσαρος. Αὐ-
 τὸν ἦτον ἥ τζίπα ὅπῃ ἀρχιζει νὰ χη-
 ματίζεται, ἀλλ' ἥ δύναμις τῷ Ἡλίῳ τὴν
 διέρρηξε, καὶ τὴν διέλυσεν, ἀν τοῦτο
 τζίπα

άχε διαμένη κατὰ συνέχειαν, βεβαιότατα ἡμεῖς τίμενα χαμένοι. Μὲ κάμνεις νὰ τρέμω απὸ τὸν φόβον μα, εἴπειν ἡ Μαρκέζα. Οὐδεν τώρα ὅπῃ λέγεται πιστεύω τῇς ὥχρότητος τῆς Ηλίου πιστεύω ὅτι ἀντὶ νὰ πηγαίνω τὸ περιόδοντος βλέπω εἰς τὸν καθρέπτην μήπως καὶ ἄμας ὥχρη, οὐδὲ πηγαίνω νὰ βλέπω εἰς τὸν ἔρων τὸν μήπως καὶ ἄνας ὥχρος αὐτὸς ὁ ίδιος Ηλίος. Αὖχ! κερά μα, τὴν ἀπεκρίσην, μὴ φοβηθεῖς, διατὶ χρειάζεται καιρὸς ὅσον νὰ φθάρῃ ἐνας κόσμος· μὰ τέλος πάντων, μὲ ἄπε, δὲν χρειάζεται ἄλλο, παρὰ μόνου καιρός! σᾶς τὸ ὁμολογῶ, τὴν ἀπεκρίσην, ἐπειδὴ καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ ἀπαρος ὅγκος τῇς ὕλης ὅπῃ συνθέτει τὸ πᾶν, εἶνας εἰς μίαν διηνεκῆ καὶ ἀκατάπταντον κίνησιν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν κάνεναι τῶν μερῶν τα δὲν εἶναι ἀπολύτως καὶ καθόλε εξηρημένου καὶ ἐλεύθερου. Δοιπὸν εὔ-

λιθὸς ὅπῃ ἴδητε ὅτι εἶναι κίνησις ἀς κα-
νέναι μέρος μὴν ἐμπικεύεσθε, διατὶ ἀ-
φεύκτως πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἀλλοιώ-
σαις καὶ μετατροπαὶ ἄτε ταχέαις, ἀεί-
ποτε ὅμως εἰς καιρὸς ἀναλόγης πρὸς
τὸ ἀποτέλεσμα· ὅντεν οἱ παλαιοὶ φαί-
νεται· ὅτι ἦτον πολλὰ ἀξεῖοι ὅπῃ ἐφαν-
τάσθησαν ὅτι τὰ Οὐρανία σώματα ἦτον
ἐκ φύσεως ἀναλοίωτα, καὶ ἀμετάτρε-
πτα, μὲ τὸ νὰ μὴν τὰ ἔχαν ἴδῃ ἀ-
κόμι νὰ ἀλλοιωθῶν, ἢ νὰ μετατραπῶν·
μὰ ἔχαν τάχα καιρὸν νὰ τὸ πληρο-
φορηθῶν ἐκ πέρος; βέβαια ὅχι, διατὶ
οἱ παλαιοὶ ἦτον νέοι ὡς πρὸς ἡμᾶς.
Ἄν παραδείγματος χάριν, τὰ ῥόδα ὅ-
πῃ διαρκῶν μίαν μόνου ἡμέραν, συνέ-
γραφαν ἰσορίας, καὶ ἀφιναν ἀληθοδια-
δόχως ὑπομνήματα εἰς τὰ μεταγενέ-
τερα, τὰ πρῶτα ἡδελαν περιγράψῃ
τὸν χαρακτῆρα τῆς κηπερᾶς τῶν, μὲ ἔ-
να ὅποιονδήποτε τρόπου, ἐπέκεινα τῷ

δεκαπέντε χιλιάδων γεννεῶν ῥόδων, τὰ
ἄλλα ὅπῃ μεταγενέσερα ἀπὸ τὰ πρῶτα
ἥνελαιν ἀφίσῃ καὶ αὐτὰ τὴν περιγρα-
φὴν ἐκάνῃ εἰς τὰς ἀπογόνες των, βε-
βαιότατα δὲν ἥνελαιν προσθέσῃ ἢ ἀφαι-
ρέσῃ τὶ ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τὸν πρῶ-
του τῷ ἴδιᾳ των ιηπχρῷ. Αὕτην
λοιπὸν ταύτην τὴν περιγράφην οἱ νεώ-
τεροι ἀπόγονοι ἥνελαιν ἀπῇ, „ὅτι ἡ-
„ μᾶς ἀέποτε ἴδομεν ἐξ ἀρχῆς ἔνα καὶ
„ τὸν αὐτὸν ιηπχρὸν, καὶ ἐκτὸς τέττα
„ κατὰ τὰ ὑπομνήματα ὅλων τῶν ἀπ-
„ αἰῶνος ῥόδων, δὲν εἶδαν ἄλλον. Αλ-
„ λαμήν αὐτὸς ἡτον ἀέποτε καὶ εἶναι
„ διαπαυτὸς ὁ αὐτὸς ἀπαράλλακτος.
„ Αἳρα βεβαιότατα δὲν ἀποθνήσκει κα-
„ νὼς καὶ ἡμᾶς, ἀλλ' εἴτε κανὸν ἀλοιφ-
„ ται, ἢ μεταβάλλεται. “ Αὐτὸς λοι-
πὸν τὸ συμπέρασμα τῶν ῥόδων πρέπει
να εἶναι ὅρθόν ; μ' ὅλον τετο ἥνελαιν
ἔχῃ περισσότερον λόγον, καὶ σερεότε-

ραν βάσιν διὰ νὰ τὸ κάμψῃ, ἀπ' ἐκέ-
νην ὅπῃ ὑπένθετον οἱ παλαιοὶ εἰς τὰ
Οὐρανιαὶ σώματα. Αὖταὶ καὶ ἀν δὲν
ἔχε συνέβῃ καρμία ἀλοίωσις, ἢ με-
ταβολὴ εἰς τὰς Οὐρανὸς μέχρι τῆς σύ-
μεροῦ, καὶ ἀν ἥδελαν φανῇ οἱ Οὐρα-
νοὶ ἀποδεικνύοντες ὅτι ἐδημιουργήθησαν
διὰ νὰ διαρκέσῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαντα-
χωρίς καρμίαν ἐναλλαγὴν, ἢ ἀλοίω-
σιν· ἐγὼ πάλιν δὲν ἥδελα τοῖς πιεσύ-
ῃ ἀκόμι, ἀλλ' ἥδελα προσμάνῃ ἀπεκ-
δεχόμενος πολυχρονιωτέραν ἔτι καὶ διε-
ξοδικωτέραν πεῖραν. Ή μήπως πρέπει
ἡμῖν ἀποκαθιστᾶντες μέτρον τὴν ἐδικήν
μας ἀκαριαίαν διάρκεσιν, νὰ κρίνωμεν
περὶ τῆς διαμονῆς ἄλλα τινὸς ὅντος; ;
εἶναι λόγος νὰ ἀπῶμεν ὅτι ἐκάνο ὅπῃ
ἥδελε διαρκέσῃ ἑκατὸν χιλιάδες φο-
ραῖς περισσότερου ἀπὸ ἡμᾶς, πρέπει νὰ
διαρκέσῃ καὶ αἰωνίως; ; ἔ! δὲν εἶναι τό-
σον εὔκολα ἔνα πρᾶγμα ἀνάμετου·